

hedspolitik. Indtil Murens fald var situationen i Østeuropa præget af relativ stabilitet i skyggen af truslen fra atomvåbnene, undertrykkelse af menneskerettighederne og risikoen for, at sovjetiske tanks ville blive sat ind. Denne påtvungne stabilitet er afløst af en ny og mere ustabil periode. I denne helt nye europæiske situation er det afgørende, at der arbejdes for at skabe stabilitet og fred på et demokratisk grundlag i hele Europa.

Udviklingen af EU til en militærmagt går den forkerte vej. SF fastholder naturligvis, at Danmark holder sig uden for medlemskab af Vestunionen og en fælles EU-forsvarspolitik, men det forhindrer ikke, at de øvrige lande udvikler et fælles forsvar inden for Maastricht-Traktaten og dermed udvikler en magtbastion, som SF finder går den helt forkerte vej.

Der skal derfor ikke være tvivl om, at SF vil støtte, at man fjerner artikel J 4. I SF ser vi en styrkelse af OSCE, så det bliver en aleuropæisk sikkerhedsorganisation, som den eneste fornuftige vej frem, hvis vi skal opnå et fredeligt Europa. Derimod finder vi ikke, at det forsøg på at skabe et mellemstatsligt samarbejde om udenrigspolitikken, som ligger i de øvrige bestemmelser i artikel J, skal standses. Der ligger mange forskellige typer konflikter og problemer gemt i de enkelte landes historie, konflikter, som kan føre til, at landene går hver sin vej i udenrigspolitikken.

Det er ikke SF's ønske at forhindre, at de enkelte stater kan gå hver sin vej, men det er SF's ønske, at de skal have en dialog forinden. Erfaringen viser, at det er svært at samarbejde om udenrigspolitikken, men vi mener, at det er en af vejene frem at sikre et rum for dette samarbejde, et rum, der hviler på det faktum, at der er tale om uafhængige og suveræne stater, som på ingen måde har afgivet eller skal afgive deres ret til at bestemme selv.

Så til B 54. Forslaget går ud på, at Danmark ikke skal være med i en kommende fælles mønt og centralbank i EU-sammenhæng. Det er rart at se, at Enhedslisten på denne måde bakker op om en af undtagelserne i Edinburgh-Afgørelsen, og der er næppe nogen her, som er i tvivl om, at SF støtter beslutningsforslaget.

SF deler Enhedslistens undren over de mange meldinger, økonomiministeren er kommet med i den sidste tid. Vi må naturligvis tro på ministeren, når hun i Europaudvalget gang på gang understreger, at hun er loyal over for det nationale kompromis, når ministeren er til møder i Bruxelles.

Men det er altså underligt, at ministeren alligevel melder ud, at de danske forudsætninger er afgørende ændret. For hvad er den nærliggende fortolkning af sådan et udsagn? Jeg har svært ved at se andet, end at den radikale økonomiminister lægger op til, at Danmark skal gå ind i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase.

Jeg undrer mig meget over Socialdemokratiets holdning, således som den kom frem her hos ordføreren. Det tyder ikke godt for det fremtidige samarbejde om udmøntningen af et fælles memorandum op til regeringskonferencen.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Hr. Kristian Thulesen Dahl. Undskyld, først en kort bemærkning til hr. Klaus Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg må have udtrykt mig uklart, når fru Anne Baastrup kan sige, at Socialdemokratiet med det, jeg sagde, skulle give udtryk for, at vi ønsker at fralade forbeholdet om Den Økonomiske og Monetære Union. Tværtimod. Det ønsker vi at opretholde i hvert fald meget lang tid endnu. Hos os er der ingen ønsker om at ophæve det.

Det, jeg bare sagde, var, at det er jo ikke noget, vi skal – det er jo pjattet af Enhedslisten at fremsætte et beslutningsforslag i Folketinget i dag, når vi har givet et tilsagn om, at det i givet fald skal afgøres ved folkeafstemning. Hvis vi skal til folkeafstemning, forudsætter det jo, at der træffes en beslutning i Folketinget. Derfor er det et helt overflødigt beslutningsforslag, Enhedslisten har fremsat.

Men for at gøre det klart: Vi ønsker ikke at fralade forbeholdet om Den Økonomiske og Monetære Union.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, hr. Hækkerup har en helt heldig dag. Først spreder han uklarhed om vetoretten, og nu spreder han så uklarhed om holdningen til den fælles mønt.

Men jeg lagde da mærke til, at hr. Hækkerup i den allersidste sætning lige nøjagtig fik trukket sig op på det tørre land – forhåbentlig – med bemærkningen om, at vi ikke skal med, at man står fast på det forbehold. Det var da rart at høre.